

Neděle 18.8.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

*„Proto i my, **obklopeni** takovým **zástupem svědků**, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a **vytrvejme v běhu**, jak je nám uloženo, **s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle**. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. **Myslete na to, co všecko on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu.**“ (Žd 12,1-3)*

Křesťanská bohoslužba je pro věřící Božím darem a příležitostí k zastavení a oslavě Božího jména. Ale kromě toho nám pomáhá vidět, že nejsme jako věřící na světě sami, ale že je nás víc. Stačí, když se dnes rozhlédneme kolem sebe a vidíme, že k víře v Krista se hlásí další lidé. To je pro nás posilou a povzbuzením. Kdysi za totality se snažili komunisté „depat“ křesťany tím, že vytrubovali do světa, že křesťanství je na vymření. Snažili se přesvědčit sebe a ostatní, že křesťanství je jen pro staré babičky a nemyslíci jedince. Není to pravda. Dar Boží záchrany a nového života je pro všechny. Slovo evangelia o Ježíši Kristu během 20 století křesťanských dějin přivedlo mnoho lidí k víře v Ježíše Krista.

1. Poučný seznam věřících (Žd 11)

Lidé, kteří uvěřili v Ježíše Krista, to neměli vždy jednoduché. Proto se stávalo, že to někteří ze strachu anebo z jiného důvodu vzdali. Aby křesťané lépe zvládali útlak a nebezpečí, přibližuje jim autor dopisu Židům v předchozí 11.kapitole životní příběhy známých biblických postav. Věnuje tomu dlouhých 40 veršů a připomíná Ábela, Henocha, Noého, Abrahama, Sáru, Izáka, Jákoba, Josefa, Mojžíše... a jiné. To není opakování biblické dějeprovky pro děti z nedělní besídky. To je důležité vyučování o tom, co je osobní víra v Boha a jak se taková víra v různých životních situacích projevuje. Ten dlouhý seznam věřících z doby Starého zákona má čtenářům přiblížit Boží jednání, Boží věrnost, lásku i moc v jejich životech. Tak to křesťané potřebují, protože jim nějak „dochází dech“ a vypadá to, že jsou životními zkouškami a protivenstvím kvůli víře unaveni. Tak to slyšíme z apoštolova slova „*abyste neochabovali a neklesali na duchu*“. – Nejsou to tedy nemoci nebo nějaké běžné životní těžkosti, kvůli kterým jsou křesťané v koncích. Je to situace nepřátelství, útlatu a pohrdání ze strany lidí – pro evangelium, pro jejich víru v Ježíše Krista. To jsou okolnosti, které křesťany v 1.stol.n.l. srážely k zemi a ztěžovaly jim život s Bohem. - Příběhy jednotlivých věřících z dávné doby, jejich odvaha, statečnost, oddanost Bohu nebo věrnost ve víře – to jsou příklady, které můžeme obdivovat. Možná nám přijde, že jako křesťané za nimi hodně zaostáváme. Ale ty biblické vzory a jejich zápasy tu autor nepřipomíná proto, abychom se s nimi srovnávali, ale aby byly pro nás povzbuzením. Právě na jejich příbězích je vidět, jak byl Bůh živý, mocný a slavný kdysi a jak chce a může jednat v životech věřících v každé době. Platí totiž známá pravda a zkušenost, že „*Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky*“ (Žd 13,8).

2. Podstata křesťanského života

Právě proto, že náš Pán a Bůh je stejně dobrý, živý a mocný, jako byl v dobách Mojžíšových či Davidových, mohou Mu křesťané v době apoštolů důvěřovat celým srdcem a počítat s Ním a Jeho pomocí. Vzpomínkou na „*hrdiny víry*“ (viz Žd 11) se mohou ujišťovat o tom, že žádná životní situace není beznadějná a že s Bohem a s vírou v Něho se nemusí ničeho bát. Když si z té 11.kap. připomeneme 34.v., kde se mluví o tom, jak někteří věřící „*zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostrostí meče...*“, je nám jasné, že takové dramatické situace se

většinou neopakují. Daniel byl jenom jeden a jeho zkušenost je naprosto ojedinělá. Zázitek 3 Danielových druhů z ohnivé pece je taky naprosto výjimečný a pravděpodobně něčím podobným už věřící kvůli víře procházet nebudou. - Každá křesťanská generace je v trochu jiné situaci a má své vlastní, nové a čerstvé zkušenosti s tím, jak Bůh jedná, zachraňuje a pomáhá. U Davida nebo Daniele to byla dramata, kdy šlo o život, o všechno. V době apoštolské církve a pronásledování křesťanů se Bůh chtěl oslavit tím, jak věřící „pozvedne“ a oni se nepoddají únavě a skleslosti a zůstanou Bohu věrni. V 21.st. je to v životě Kristovy církve zase v něčem jiné. Kde má být dnes vidět naše křesťanství, naše víra a oddanost Ježíši Kristu? Život s Kristem to je život „proti proudu“. Stejně si nemyslím, že máme na sebe upozorňovat za každou cenu a provokovat veřejnost nějakými okázalými projevy. Půjdeme protestovat na *Prague Pride* proti sexuálním menšinám? Spíše je dnes na místě vyjádřit křesťanský postoj k chaosu v sexuální výchově na školách. Půjdeme s transparentem do Poslanecké sněmovny, abychom dali najevo znechucení nad stylem české politiky? Mám za to, že je vhodnější, abychom se za představitele, poslance a senátory pravidelně modlili. Dále je důležité, abychom společnosti připomínali křesťanské hodnoty: nenahraditelnost klasického manželství, význam úcty k právu a zákonům, důležitost úcty k životu (zvláště k nenarozeným dětem a seniorům), ukazovali na zrudnost korupce, která jako rakovina rozkládá společnost a stát, význam pravdivosti, poctivosti, obětavosti, osobní statečnosti v životě... Podle Ježíšova Kázání na hoře mají být křesťané solí a světlem. V tom jsou nenahraditelní. Slovy a životem máme ukazovat, že opravdová změna lidského srdce i společnosti je možná; ale je možná jen díky Božímu odpuštění, víře v Krista, když vede k životu podle Ježíšova slova a příkladu. To je podle mého soudu správná aplikace a aktualizace evangelia i našeho textu na náš život.

3. Pohled na Ježíše a výhled k cíli

Myslím, že většinou víme, co máme dělat a jak to máme dělat. Z našeho oddílu slyšíme povzbuzení k tomu, abychom „*vytrvali v běhu*“. Možná, že to tak zkusíme, ale pak také zjišťujeme, jak je to náročné a kolik to stojí sil a že to nikdo neocení. Nemáme to vzdávat a máme „*vytrvat*“. K tomu našemu zápasu patří také to „*odhodte všecku přítěž i hřích*“. Prostě jinak to nejde. Potřebujeme odkládat všechno, co nám takový poctivý život z víry ztěžuje. Když křesťanský život přirovnáme k běhu, jak to dělá autor, pak určitě souhlasíme s tím, že běžec si do závodu nebere sebou žádnou „*přítěž*“. Sportovci běžně trénují s nějakou zátěží. O hokejistovi Jaromíru Jádrovi jsem četl, že trénuje s 20kg závažím! Ovšem když jde do zápasu, pak závaží rád nechá v šatně. Nevím, jak trénuje čerstvá mistryně světa na 400 m př. Zuzana Hejnová. Ale mám za to, že si sebou na závodní dráhu nebere ani kapesník☺! Nemůžeme se tím inspirovat? Zkusme, pokud to tak ještě neděláme, odkládat denně každou hořkost, zlobu, hřích a uvidíme, jak nám to pomůže, jak nás to posune dál... - A pak je zde ještě jedno důležité upozornění: „*s pohledem upřeným na Ježíše*“. Ta nekonečná řada věřících z různých období, na které můžeme myslet a jejich příkladem se posilovat, to je jeden zdroj posily. Ale pak je zde ještě Pán Ježíš Kristus. Díky Němu jsme zachráněni z moci zlého a díky Jeho smrti a vzkříšení máme život věčný, nový život, život nové kvality. Díky Ježíši Kristu má náš život smysl a my se snažíme jako On přemáhat zlo dobrem, odpouštět křivdy, odpovídat láskou na nenávisť a pomáhat druhým, i když se setkáváme se lhostejností. Ježíšovo dílo spásy, Jeho příklad a pomoc Ducha svatého – to jsou dary, které nám pomáhají držet se Ježíše a zůstat na Jeho cestě. Odpovězme na to nové Boží pozvání: zvedněme se, důvěřujme Pánu v nových situacích a nechme se vést.

Bronislav Kaleta